

UCHWAŁA NR 12

RADY MIASTA SIEMIATYCZE

z dnia lutego 2012 r.

w sprawie uchwalenia Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2012 rok

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. - o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591; z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457; z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337; z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218; z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458; z 2009 r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241; z 2010 r. Nr 28, poz. 142 i 146, Nr 40, poz. 230, Nr 106, poz. 675, z 2011 r. Nr 21, poz. 113, Nr 117, poz. 679, Nr 134, poz. 777, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz. 1281) w związku z art. 10 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485; z 2006 r. Nr 66, poz. 469, Nr 120, poz. 826; z 2007 r. Nr 7, poz. 48, Nr 82, poz. 558; z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 63, poz. 520, Nr 92, poz. 753, Nr 98, poz. 817; z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 143, poz. 962, Nr 213, poz. 1396, Nr 228, poz. 1486; z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 105, poz. 614, Nr 117, poz. 678, Nr 240, poz. 1431) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uchwała się Miejski Program Przeciwdziałania Narkomanii na 2012 rok stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Miejski Program Profilaktyki Przeciwdziałania Narkomanii finansowany będzie z budżetu miasta.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Siemiatycze.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik
do Uchwały Nr
Rady Miasta Siemiatycze
z dnia

Urząd Miasta Siemiatycze

**Miejski Program Przeciwdziałania
Narkomanii na 2012 r.**

Siemiatycze, luty 2012 r.

I. WSTĘP

Narkomania od lat stanowi problem o zasięgu lokalnym, krajowym i globalnym. Ogranicza rozwój gospodarczy krajów biednych, angażuje nieproporcjonalnie duże nakłady finansowe związane z przeciwdziałaniem narkomanii w krajach najbogatszych. W Polsce, zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r., podstawę do działań w zakresie przeciwdziałania narkomanii stanowi Krajowy Program Przeciwdziałania Narkomanii uchwalany przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Zdrowia, który zakłada następujący cel ogólny: ograniczenie używania narkotyków i związanych z tym problemów społecznych i zdrowotnych.

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii stanowi podstawę prawną i merytoryczną opracowania Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii dla Miasta Siemiatycze na 2012 r. Program został opracowany w oparciu o diagnozę sporządzoną na podstawie badań ankietowych przeprowadzonych wśród uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w siemiatyckich szkołach w czerwcu 2011 r. oraz pracę grupy roboczej powołanej do opracowania niniejszego programu w ramach projektu „Decydujmy Razem”.

Autorami programu, który powstał przy wykorzystaniu mechanizmów i metod partycypacji są: Joanna Balejko, Waldemar Bartoszek, Agnieszka Bolewska-Iwaniuk, Bożena Czerkas, Bernadeta Dmitruk, Bartosz Galas, Mariusz Gocał, Joanna Gołubkiewicz, Melania Grygoruk, Jadwiga Hackiewicz, Małgorzata Herman, Wojciech Iwaniuk, Elżbieta Jakubiuk, Katarzyna Kasperuk, Grażyna Komuda, Jadwiga Kondraciuk, Andrzej Kosiński, Aleksandra Krzysztoń, Romuald Leoniuk, Karol Lubowicki, Izabella Mioduszevska, Lidia Obniska, Agnieszka Oleszczuk, Urszula Paczuska, Marzena Pura, Paulina Pytel, Aldona Ryszczuk, Anna Saczuk, Jolanta Sidorowicz, Elżbieta Siniakowicz, Piotr Siniakowicz, Michał Selewońko, Ewa Sulimowicz, Barbara Terpiłowska, Krystyna Wolanin, Adela Wrona, Tomasz Zagubin. Poszczególne elementy programu wypracowane zostały na 5 warsztatach. W pracach grupę wspierała animatorka partycypacji publicznej Agata Androsiuk oraz eksperci: Urszula Ilkowska, Barbara Szczerbińska i Elżbieta Powichrowska.

II. WSPÓŁCZESNA PROFILAKTYKA NARKOMANII

Definicja pojęcia narkomanii użyta w ustawie o zapobieganiu i przeciwdziałaniu temu zjawisku określa się jako „stałe lub okresowe przyjmowanie w celach niemedycznych

środków odurzających lub psychotropowych albo środków zastępczych w wyniku czego może powstać lub powstała zależność”.

Współczesna profilaktyka jest rozbudowaną dziedziną obejmującą teoretyczną i praktyczną wiedzę na temat:

- czynników ryzyka oraz czynników chroniących przed problemami związanymi z zachowaniami ryzykownymi. Niektóre z cech jednostki oraz środowiska sprzyjają powstawaniu zachowań ryzykownych, inne natomiast je ograniczają. Czynniki ryzyka to cechy, sytuacje lub warunki sprzyjające powstawaniu zachowań ryzykownych, natomiast do czynników chroniących zaliczamy cechy, sytuacje lub warunki zwiększające odporność jednostki na działanie czynników ryzyka. Za najważniejsze czynniki chroniące i czynniki ryzyka uważa się te związane z sytuacją rodzinną, szkolną, czynniki osobowościowe, czynniki związane z funkcjonowaniem w grupie rówieśniczej oraz zaangażowanie religijne.
- modeli teoretycznych wyjaśniających zjawisko zachowań ryzykownych. Zachowania ryzykowne są to zachowania niosące ryzyko negatywnych konsekwencji, zarówno dla zdrowia fizycznego i psychicznego jednostki, jak i dla jej otoczenia społecznego. Do zachowań ryzykownych zaliczamy: palenie tytoniu, używanie środków psychoaktywnych (alkoholu, narkotyków, leków), wczesną aktywność seksualną, zachowania agresywne i przestępcze.
- skutecznych strategii profilaktycznych.

Odpowiednio do stopnia zagrożenia profilaktyka uzależnień prowadzona jest na trzech poziomach: profilaktyka uniwersalna, selektywna oraz wskazująca.

Profilaktyka uniwersalna ma na celu przeciwdziałanie inicjacji w zakresie różnych zachowań ryzykownych (zwłaszcza wśród młodzieży szkolnej) poprzez dostarczenie odpowiedniej informacji oraz wzmacnianie czynników chroniących i redukcję czynników ryzyka. Realizatorzy profesjonalnych programów profilaktyki uniwersalnej to przede wszystkim nauczyciele wspierani przez psychologów. Działania przeprowadzane są najczęściej w szkołach.

Profilaktyka selektywna ma na celu zapobieganie, ograniczenie lub zaprzestanie podejmowania przez jednostkę zachowań ryzykownych. Cele te mogą być osiągnięte między innymi poprzez ograniczanie czynników ryzyka związanych ze środowiskiem rodzinnym i rówieśniczym, poprawę funkcjonowania emocjonalnego i społecznego, kształtowanie adekwatnych przekonań normatywnych dotyczących narkotyków, promocję postaw prozdrowotnych oraz wspieranie rodzin w rozwiązywaniu problemów związanych

z używaniem narkotyków przez dziecko. Odbiorcy działań profilaktyki selektywnej to podgrupy wybranej populacji (np. ogółu młodzieży) charakteryzujące się obecnością czynników ryzyka (indywidualnych, rodzinnych, środowiskowych), związanych z podejmowaniem danych zachowań ryzykownych, np.: używania czy nadużywania substancji psychoaktywnych. Realizatorzy profesjonalnych programów profilaktyki selektywnej to przede wszystkim psychologowie, socjoterapeuci i doradcy rodzinni (program FreDgoes net).

Profilaktyka wskazująca są to działania kierowane do jednostek, u których rozpoznano pierwsze objawy zaburzeń lub szczególnie zagrożonych rozwojem problemów wynikających z używania substancji psychoaktywnych. Cele profilaktyki wskazującej to zapobieganie rozwojowi uzależnienia od substancji psychoaktywnych, ograniczanie częstości używania lub zmiana wzorów używania substancji na mniej „niebezpieczne”, ryzykowne. Realizatorzy działań profilaktyki wskazującej wymagają specjalistycznego przygotowania w zakresie pomocy psychologicznej lub terapii. Realizatorami programów są psychologowie kliniczni, psychoterapeuci, pracownicy socjalni itp. Programy te wymagają często interdyscyplinarnej współpracy przedstawicieli wielu instytucji pomocowych.

III. ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY:

- dostrzeżenie problemu
- potencjał ludzki (osoby zaangażowane)
- punkt konsultacyjny
- procedury w szkołach dotyczące problemu narkotykowego
- realizacja programów profilaktycznych
- działalność pomocowa poradni psychologiczno-pedagogicznej
- oferty dotyczące zagospodarowania czasu wolnego (kluby sportowe, koła zainteresowań, ZHP, Siemiatycki Ośrodek Kultury, Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji itp.)
- szkoły dla rodziców – podnoszenie kompetencji wychowawczych

SŁABE STRONY:

- łatwa dostępność środków odurzających i narkotyków w mieście
- migracje zarobkowe rodziców

- pieniężna rekompensata za nieobecność rodziców lub jednego z rodziców w domu
- mała – zdaniem młodzieży - liczba atrakcyjnych miejsc do spędzania wolnego czasu
- wpływ mediów – promocja łatwego, hedonistycznego stylu życia
- brak rzetelnej wiedzy na temat skutków zażywania narkotyków i innych substancji psychotropowych oraz uzależnienia od tych substancji
- brak w mieście profesjonalnego terapeuty prowadzącego terapię uzależnień od narkotyków, brak grupy wsparcia dla rodziców dzieci sięgających po narkotyki
- niedostateczna ilość programów profilaktycznych dotyczących narkotyków
- brak współpracy instytucji samorządowych z organizacjami pozarządowymi i pomiędzy samymi organizacjami pozarządowymi
- mało środków finansowych przeznaczonych na działania profilaktyczne
- brak młodzieżowych liderów zaangażowanych w działalność antynarkotykową
- brak autorytetów, infantylicyzacja życia
- postrzeganie narkotyków jako sposobu radzenia sobie ze stresem

SZANSE:

- rozwój zaplecza instytucjonalnego i środowiskowego
- gotowość władz lokalnych do współpracy z partnerami społecznymi
- możliwość udziału w ogólnopolskich kampaniach informacyjnych
- istnienie w województwie systemu wsparcia dla osób i rodzin wymagających specjalistycznej pomocy
- wzrost poziomu wiedzy społeczeństwa na temat problemów uzależnień
- wzrost zainteresowania zdrowym stylem życia
- pogłębiona diagnoza zjawiska narkomanii
- fundusze unijne i inne zewnętrzne źródła finansowania przeciwdziałania narkomanii

ZAGROŻENIA:

- mentalność społeczna – społeczne przyzwolenie na proceder używania substancji psychoaktywnych
- funkcjonowanie subkultur i grup nieformalnych
- rozwój zjawiska wykluczenia społecznego
- zaburzenia w funkcjonowaniu rodzin osób uzależnionych
- postępująca zmiana systemu wartości (brak autorytetów)

- zmieniające się prawo

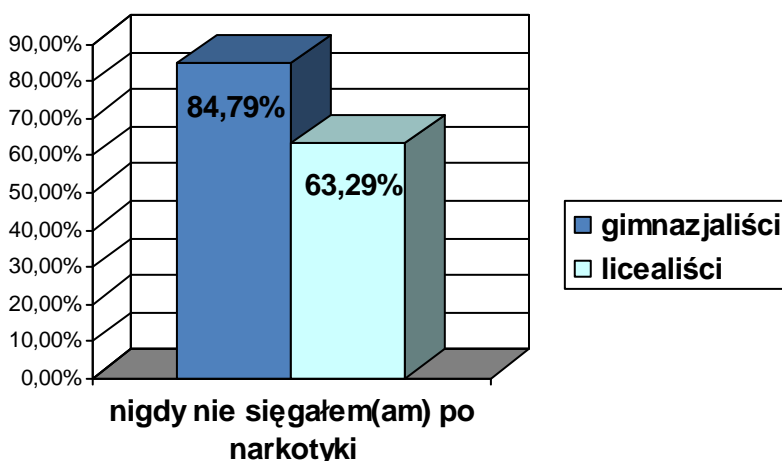
IV. DIAGNOZA

Diagnoza społeczna została sporządzona na podstawie badań ankietowych przeprowadzonych wśród uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych oraz danych z Komendy Powiatowej Policji w Siemiatyczach oraz Punktu konsultacyjno-informacyjnego prowadzonego przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Siemiatyczach.

Badaniem ankietowym zostało objętych 623 uczniów w przedziale wiekowym 13-19 lat ze szkół z terenu miasta Siemiatycze tj.: Gimnazjum Publicznego nr 1 i nr 2 oraz Zespołu Szkół. Celem badania była ocena poziomu zażywania narkotyków przez młodzież, ich dostępności w mieście oraz wiedzy na temat przyczyn i skutków ich zażywania, a także jakości spędzania wolnego czasu młodzieży.

Badania rozpoczęły pytania dotyczące przyjmowania środków uzależniających. Zarówno licealistom jak i gimnazjalistom zdarzało się sięgać po środki uzależniające. Ponad 15% ankietowanych gimnazjalistów wskazało, że przyjmowali tego typu środki. Wskaźnik ten znacznie wzrósł w przypadku licealistów, wśród którzy aż prawie 38% zdarzało się przyjmować środki uzależniające.

Czy zdarzyło Ci się przyjmować środki uzależniające?

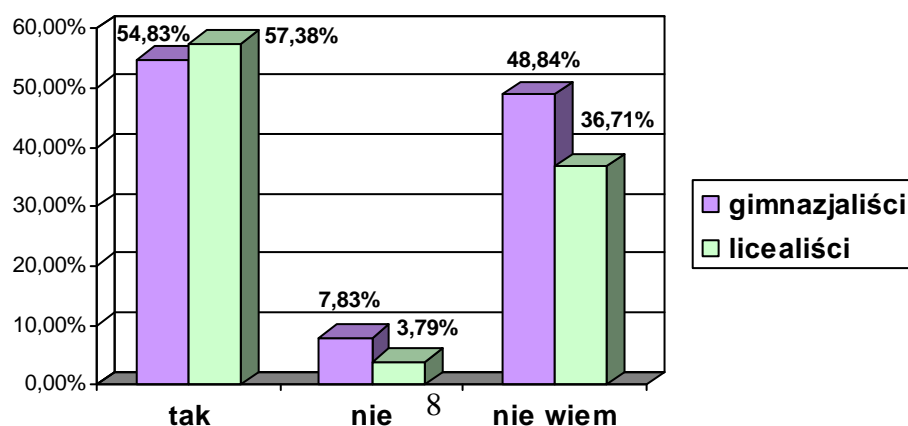
Respondenci wskazali środki uzależniające, po które młodzież sięga najczęściej. Wyniki wskazały, że gimnazjaliści częściej eksperymentują z różnymi substancjami. Wśród gimnazjalistów najpopularniejsza jest marihuana, środki uspokajające, środki wziewne, i dopalacze. Niepokojące jest sięganie przez gimnazjalistów po haszysz, heroinę i amfetaminę. Nieco lepiej wygląda sprawa przyjmowania środków uzależniających przez licealistów. Wśród nich najpopularniejsze są: marihuana, środki uspokajające, środki nasenne i haszysz. Licealiści rzadziej sięgają po środki wziewne, dopalacze, amfetaminę czy heroinę.

Jakie środki przyjmuje młodzież? (w %)

	marihuana	haszysz	LSD	amfetamina	Dopalacze	Środki uspokajające	Środki nasenne	crack	kokaina	ecstasy	heroina	Środki wziewne	Sterydy anaboliczne
gimnazjaliści	11,5	6,4	4,2	5,5	7,8	8,7	5,9	3,2	4,1	1,8	6,4	8,7	3,6
licealiści	17,2	4,2	0,4	0,4	2,5	8,8	5,06	0	0	0	0,4	2,5	0,4

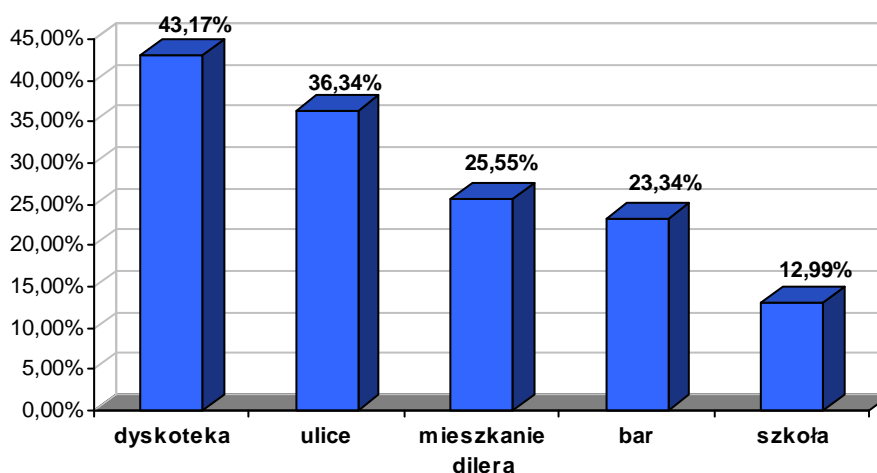
Kolejne pytanie dotyczyło dostępności narkotyków w mieście Siemiatycze. Ponad połowa ankietowanej młodzieży ocenia, że łatwo można zaopatrzyć się w narkotyki. Jedynie niewielki odsetek gimnazjalistów (ok. 8%) i licealistów (ok. 4%) uznało to za trudne. Duża liczba ankietowanych nie wie, czy dostęp do narkotyków jest łatwy, czy trudny.

Czy według Ciebie można łatwo zaopatrzyć się w narkotyki?

Najpopularniejsze miejsce, w którym wg. młodzieży jest łatwa dostępność narkotyków to dyskотеka. Liczna grupa respondentów wskazała także ulicę. Ponad ¼ ankietyowanych zna dilerów narkotyków w mieście, na co wskazuje fakt, że mieszkanie dilera jest dla 25,55% respondentów, miejscem w którym młodzież zaopatruje się w narkotyki. Niepokojącym jest fakt, że prawie 13% respondentów jako miejsce, gdzie jest łatwa dostępność narkotyków, wskazało szkołę. Miejsca, w których można zaopatrzyć się w narkotyki są młodzieży dobrze znane. Nie zna takich miejsc 30,80% licealistów oraz 48,84% gimnazjalistów.

Miejsca, w których jest łatwo zaopatrzyć się w narkotyki:

Przyczyny sięgania po raz pierwszy po narkotyki wśród młodzieży są różne. Gimnazjaliści wskazali wśród pięciu najczęstszych przyczyn: ciekawość – 52%, aby zaimponować w środowisku – 48%, w poszukiwaniu nowych wrażeń – 46%, dla akceptacji grupy – 43%, z powodu problemów osobistych – 28%.

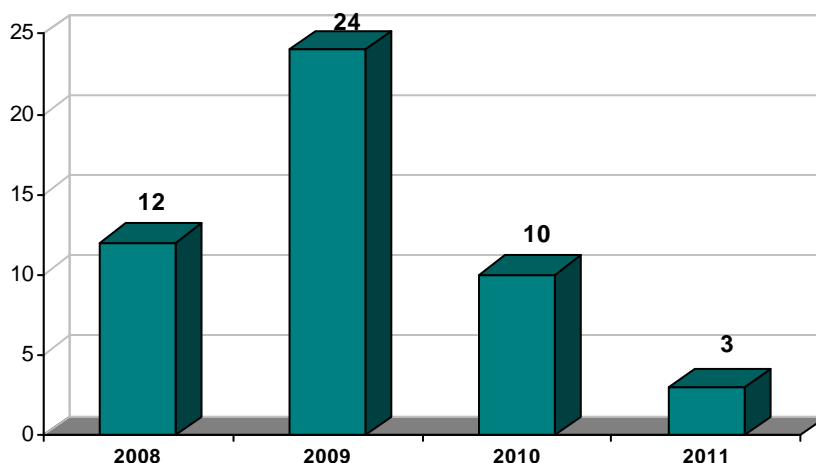
Licealiści wskazali wśród pięciu najczęstszych przyczyn: w poszukiwaniu nowych wrażeń – 58%, ciekawość – 57%, aby zaimponować w środowisku – 47%, dla akceptacji grupy – 40%, z powodu problemów osobistych – 40%.

Respondenci w kolejnym pytaniu wskazali sytuacje, kiedy młodzież najchętniej sięga po narkotyki. Gimnazjaliści wskazali wśród pięciu najczęstszych sytuacji: na dyskотеce – 41%, w klubie/barze – 37%, bez okazji – 36%, na spotkaniach z rówieśnikami – 35%, w chwili bezradności – 34%.

Licealiści wskazali wśród pięciu najczęstszych sytuacji: na dyskотеce – 60%, na spotkaniach z rówieśnikami – 48%, w chwili bezradności – 46%, w klubie/barze – 38%, bez okazji – 30%.

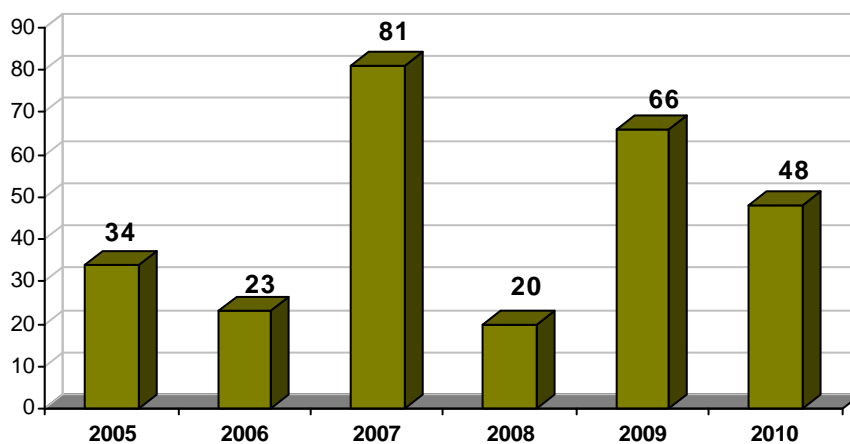
Od 2008 roku w mieście funkcjonuje Punkt konsultacyjno-informacyjny przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej. Każdego roku do punktu zgłaszały się osoby uzależnione od narkotyków. Niestety od 2009 roku liczba osób zgłaszających się do punktu znacząco zmalała.

Liczba osób uzależnionych od narkotyków, które zgłosiły się do Punktu konsultacyjno-informacyjnego przy MOPS w Siemiatyczach:

Każdego roku Komenda Powiatowa Policji w Siemiatyczach odnotowuje liczne stwierdzone przestępstwa związane ze środkami odurzającymi, substancjami psychoaktywnymi i słomą makową.

Liczba przestępstw stwierdzonych przez KPP w Siemiatyczach związanych ze środkami odurzającymi, substancjami psychoaktywnymi i słomą makową

Najczęstszym stwierdzonym przestępstwem było udzielanie oraz ułatwianie, umożliwianie albo nakłanianie do użycia środków odurzających lub substancji psychoaktywnych w celu osiągnięcia korzyści. Drugim, co do częstotliwości stwierdzanym przez KPP w Siemiatyczach były przestępstwa związane z nielegalnym posiadaniem środków odurzających i substancji psychoaktywnych.

Na terenie miasta Siemiatycze funkcjonują różnorodne placówki specjalistyczne. Należą do nich: Szpital Powiatowy, Poradnie Wielospecjalistyczne, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna, Poradnia Zdrowia Psychicznego, Poradnia Leczenia Uzależnień Alkoholowych i Współuzależnionych, Centrum Pomocy Rodzinie, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej. W mieście funkcjonuje Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Zespół Interdyscyplinarny. Obecnie brakuje podmiotów zajmujących się pomocą osobom uzależnionym od narkotyków. Ponadto brak jest oferty terapeutycznej skierowanej do osób używających środki psychoaktywne, ich rodzin oraz adresowanej do osób młodych eksperymentujących i inicjujących z narkotykami.

V. ZDIAGNOZOWANE OBSZARY PROBLEMOWE I ICH PRZYCZYNY

1. Sięganie po środki psychoaktywne przez dzieci, młodzież i dorosłych

- brak oferty dla realizacji zainteresowań i hobby dla osób podejmujących zachowania ryzykowne (zagrożonych wykluczeniem społecznym)
- łatwy dostęp do narkotyków
- trudności komunikacyjne, wychowawcze i społeczne mieszkańców miasta
- niskie umiejętności społeczne dzieci i młodzieży potrzebne do budowania własnej wartości
- niskie umiejętności społeczne dorosłych negatywnie rzutujące na budowanie u dzieci i młodzieży własnej wartości
- małe zaangażowanie środowiska szkolnego w prowadzenie efektywnej profilaktyki uzależnień

2. Niedostateczna komunikacja w rodzinach

- wyjazdy rodziców za pracą, praca zawodowa, bezrobocie

- nieodpowiedni sposób spędzania czasu w rodzinach (brak wspólnych działań rodziców z dziećmi, mała różnorodność form spędzania czasu wolnego, rodzice nie uwzględniają potrzeb dzieci przy organizowaniu im czasu wolnego)
- uboga oferta zajęć w czasie wolnym dla rodzin
- nierozwinięta sieć pomocy specjalistycznej
- brak oferty edukacyjnej dla rodziców

3. Małe zaangażowanie środowiska w profilaktykę narkotykową

- brak pozytywnych liderów wśród dzieci i młodzieży
- niewystarczający poziom wiedzy mieszkańców na temat prowadzenia profilaktyki i pracy z osobami zagrożonymi uzależnieniem i uzależnionymi
- niewystarczający poziom wiedzy i umiejętności wśród osób zajmujących się profilaktyką
- niedostateczna współpraca środowiska lokalnego w zakresie profilaktyki

VI. CELE PROGRAMU

Cel główny:

Ograniczenie skali zjawiska narkomanii oraz zintegrowanie lokalnego środowiska w planowaniu i realizacji strategii walki z narkotykami na terenie miasta Siemiatycze.

Cele szczegółowe:

1. Zwiększenie oferty pomocy i wsparcia dla osób zagrożonych i uzależnionych oraz ich rodzin.
2. Podnoszenie poziomu wiedzy i umiejętności mieszkańców (w tym osób zajmujących się profilaktyką uzależnień) w zakresie uzależnień i profilaktyki uzależnień od substancji psychoaktywnych
3. Podniesienie umiejętności komunikacyjnych, wychowawczych i społecznych

4. Pogłębianie współpracy władz samorządowych, mieszkańców, podmiotów lokalnych i organizacji pozarządowych w zakresie przeciwdziałania narkomani
5. Zwiększenie dostępności do aktywnych form spędzania czasu wolnego dla dzieci, młodzieży i rodziców

VII. ZADANIA

Lp.	Zadanie	Zasoby	Źródła finansowania		Harmogram realizacji
			Środki własne	Środki zewn.	
1	Punkt konsultacyjny – zatrudnienie terapeuty, który będzie przyjmował dwa razy w miesiącu (umowa zlecenia)	Pełnomocnik; organizacje pozarządowe	24.000	0	cały rok
2	„Szkoła dobrego wyboru” – pilotażowy (we wszystkich szkołach miejskich) program zawierający: - warsztaty dla uczniów - wywiadówki profilaktyczne dla rodziców - warsztaty dla nauczycieli (materiały biurowe)	Pełnomocnik; Policja; szkoły miejskie	500	0	cały rok
3	„Szkoła dla rodziców” – warsztaty dla dwóch grup piętnastoosobowych trwające 2 miesiące	Pełnomocnik; Referat PR Urzędu; szkoły miejskie	0	Zadanie realizowane w ramach projektu (30.000)	cały rok
4	Siemiatycki przystanek „Profilaktyka a Ty” – jednodniowe warsztaty dla 300 osobowej grupy młodzieży, w tym 80 osób z miasta Siemiatycze	Pełnomocnik; SOK; MOSiR; Policja; szkoły miejskie; Starostwo Powiatowe, gminy	10.000	Zadanie współfinansowane m.in. przez jst (10.000)	styczeń-maj; finał: 26 maja
5	Wsparcie działań profilaktyki uzależnień w szkołach poprzez wsparcie realizacji programów szkolnych w zakresie	Pełnomocnik; szkoły miejskie; Policja; organizacje pozarządowe; MOPS; MOSiR;	4.000	Zadanie realizowane w ramach projektu (80.000)	cały rok

	profilaktyki uzależnień (profesjonalne programy, publikacje, materiały do prowadzenia zajęć)	SOK;			
6	Kontynuacja członkostwa w Podlaskim Forum Przeciwdziałania Uzależnieniom (składka członkowska, delegacje)	PFPU; Pełnomocnik	1000	0	cały rok
7	Kampania informacyjna na temat oferty instytucji i placówek udzielających pomocy i wsparcia osobom zagrożonym problemami społecznymi, podejmującymi zachowania ryzykowne	Pełnomocnik; Referat PR Urzędu; Krajowe Biuro Przeciwdziałania Narkomanii; Fundacja „Dzieci Niczyje”	0	0	cały rok
8	Obchody Międzynarodowego Dnia Narkomanii	Pełnomocnik; szkoły	4000	0	czerwiec
9	„Najlepszy z najlepszych w Siemiatyczach” – konkurs na najbardziej aktywnego, pozytywnego w działaniu przedstawiciela młodzieży wyłonionego w 3 kategoriach wiekowych (materiały biurowe)	Pełnomocnik; Miejski Zespół ds. Uzależnień	500	sponsoring (nagrody)	marzec-listopad
10	Powołanie i wzmacnianie potencjału Miejskiego Zespołu ds. Uzależnień współpracującego z Pełnomocnikiem Burmistrza w celu wymiany doświadczeń i skoordynowania działań w zakresie profilaktyki uzależnień (warsztaty, udział w szkoleniach, wizyty studyjne)	Pełnomocnik; szkoły miejskie; Powiatowa Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna; PCPR; MOPS; Policja; organizacje pozarządowe	2000	0	luty-grudzień
11	Punkt Informacyjny (czynsz, materiały biurowe, delegacje, pozostałe usługi)	Pełnomocnik	14.000	0	cały rok
		SUMA:	60.000	-	-

VIII. REALIZATORZY

Koordynatorem Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2012 r. będzie Pełnomocnik Burmistrza ds. profilaktyki uzależnień. W ramach programu powołany zostanie społeczny Miejski Zespół ds. Uzależnień, którego zadaniem będzie współpraca z Pełnomocnikiem Burmistrza w celu wymiany doświadczeń i skoordynowania działań w zakresie profilaktyki uzależnień.

Partnerzy:

- Referat Promocji i Rozwoju Gospodarczego Urzędu Miasta Siemiatycze
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Siemiatyczach
- lokalne instytucje i organizacje pozarządowe pracujące w problemie uzależnienia od narkotyków

IX. SYSTEM MONITORINGU I EWALUACJI

Monitoring i kontrola efektywności prowadzone będą poprzez sprawozdania zewnętrzne (dla Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego, Podlaskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii) i sprawozdania wewnętrzne (dla Rady Miasta Siemiatycze oraz Burmistrza).

Kluczową rolę w monitoringu i stymulowaniu realizacji zadań zgodnie z przyjętym harmonogramem, odgrywa Miejski Zespół ds. Uzależnień. Zakłada się, że Zespół ten z chwilą przyjęcia programu przez Radę Miasta Siemiatycze stanie się komórką współkoordynującą program z Pełnomocnikiem Burmistrza. Jego główną rolą będzie wdrażanie i monitorowanie realizacji programu oraz interweniowanie w przypadku stwierdzenia opóźnień bądź nieuzasadnionej rezygnacji z realizacji zadania. Miejski Zespół ds. Uzależnień będzie pracował podczas cyklicznych posiedzeń, które zwoływał będzie Pełnomocnik Burmistrza nie rzadziej niż raz na kwartał. Poprzez Zespół lokalna społeczność będzie uczestnikiem realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na 2012 r.